

župnijskega dvorišča. Vse doslej naštete stvari so le zunanji izraz dogajanj v slovesnostih, tisto kar pa ljudje na tak dan trojne zahvale čutimo v svojih sreih, je čisto nekaj drugega. Izraz hvaležnosti, da imamo svetišče, starodavno in čudovito, ki je bilo posvečeno na prvo nedeljo v maju. Ta milostni kraj smo še posebej čutili ob letošnjem požaru Marijinega svetišča v Parizu. Tudi spomin na veliki požar Laškega leta 1840, ki ni prizanesel ne trgu ne cerkvi, ostaja kot pobuda k hvaležnosti. Kot tretje pa nam je dragocen spomin tega istega dne ponovno zapeta slovenska pesem Veš, o Marija po letih zabičanega in zaukazanega molka in pregona vsake slovenske besede, tudi na prvo nedeljo v maju 1945. So lahko kašni razlogi še lepši, da povezujemo vsa prostovoljna društva, ki jim je glavni motiv pomoč človeku in ustvarjanje aktivnega ter pozitivnega druženja v dobrem med seboj? Zato hvala vsem, ki se z nami veselite in se še posebej na ta dan skušamo Vsemogočnemu zahvaliti za številne stvari v življenju, ki nam ustvarjajo drobne vsakdanjosti. Slovo ob koncu druženja se je glasilo: nasvidenje prihodnje leto! Tudi takšen pozdrav je vzpodbuden. RM

Mesec maj in šmarnične pobožnosti pri znamenjih

V nedeljo, 12.5. 2019, bo šmarnična pobožnost pri Pušnikovi kapelici v Radobljah ob 17. uri, v vsakem vremenu. Vabljeni.

Vabljeni tudi drugi zaselki, da se oraganizirate in sporočite, da objavimo.

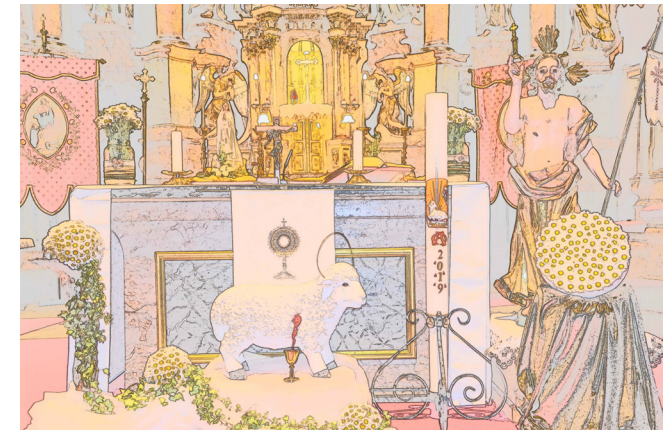
Nedelja svetniških kandidatov

Letos bomo misel na naše svetniške kandidate povezali v molitveno uro in sveto mašo za duhovne poklice na 5. velikonočno nedeljo, 19. maja, v Marijini cerkvi v Celju. Združili se bomo v redni molitvi za duhovne poklice, na 3. nedeljo v mesecu. Tokrat jo pripravljajo verniki iz dekanije Kozje. Molitvena ura je ob 15.00, sveta maša ob 16.00. Sveto mašo daruje upokojeni škof dr. Stanislav Lipovšek.

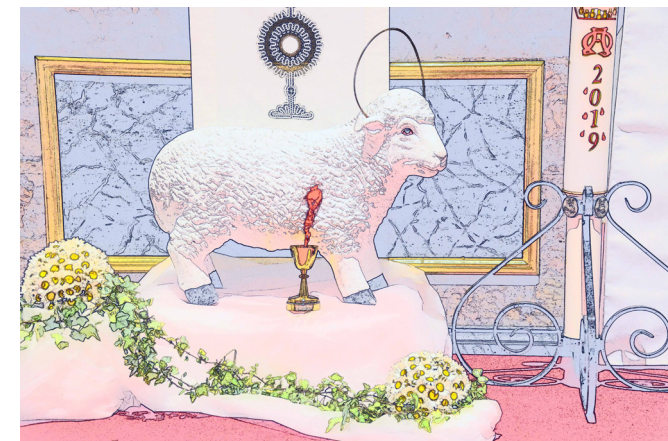
<p>Maše v prihodnjem tednu</p> <p>4. VELIKONOČNA NEDELJA, 12.5.</p> <p>7.00: živi in + farani</p> <p>9.00: + Anton PUŠNIK, 30. obl., in žena Marija + Rudolf HRASTNIK, 8. obl., in Rozalija DEŽELAK (Udmat)</p> <p>10.30: prvoobhajanci, njihovi starši in botri + Neža, 5. obl., in Marija JERNEJŠEK, 23. obl.</p>
<p>PONEDELJEK, 13.5., Fatimska Božja Mati</p> <p>7.30: + starši VODIŠEK, obl., Anika, ter Ana in Peter KNEZ + Majda HRASTNIK in Ivan</p> <p>19.00: + Janez in Marija KLEZIN</p>
<p>TOREK, 14.5., sv. Bonifacij, mučenec</p> <p>19.00: + Adalbert OJSTERŠEK + Justina ŠKORJA</p>
<p>SREDA, 15.5., sv. Zofija, mučenka</p> <p>7.30: + Martina KLADNIK in sorodstvo</p> <p>19.00: + Jožefa SENICA in vsi + izletniki + Ivan BELEJ</p>
<p>ČETRTEK, 16.5., sv. Janez Nepomuk, duhovnik, muč.</p> <p>9.30: Dom starejših Laško</p> <p>19.00: + Marija MAROT + Leopold HRIBERŠEK</p>
<p>PETEK, 17.5., sv. Jošt, puščavnik</p> <p>7.30: + Anton, 1. obl., starši in brat Janez OJSTERŠEK</p> <p>19.00: + Antonija in Cilka LUBEJ + Ivan VRANJEK</p>
<p>SOBOTA, 18.5., sv. Janez I., papež, mučenec</p> <p>19.00: + Ivana RAMŠAK + Antonija KOLŠEK in Hajni FRECE</p>
<p>5. VELIKONOČNA NEDELJA, 19.5.</p> <p style="text-align: right;">krstna nedelja</p> <p>7.00: živi in + farani + DEŽELAKOVI (Harje)</p> <p>9.00: + Jože in Elica PUŠNIK, obl.</p> <p>10.30: + Anton, obl., starši, bratje in sestre SREBOT</p>

MARTINOVA LILIJA

12. maj 2019, leto 11, št.:19

Glejte, Jagnje Božje, ki odjemlje grehe sveta!

Že omenjene letošnje šmarnice Gregorja Čušina od Ždo A se po tem abecednem vrstnem redu hitro vzpenjajo k prvi črki abecede. V avtorju lastnem stilu pisanja se nekatere besede, ki se začenjajo na določeno črko tako duhovite in globoke, da kakšno od teh preprosto podelim v župnijskem listu.

L kot ljubezen

Skorajda je ni poroke, da ne bi sveti Pavel zažgoled svojo hvalnico ljubezni. In se ob prelepah besedah orosi oko marsikateri predstavnici ženskega spola, pa tudi kak možakar se najde, ki se pretvarja, da mu je kar na lepem nekaj padlo v oko, le zato, da bi prikril svojo ginjenost.

In so res prav lepe besede. O ljubezni, ki ne mine. Ki z vsem potrpi in vse prenese, se ne da razdražiti in ne misli hudega. Lepe besede.

A če ostanejo zgolj besede – četudi ali pa morda ravno zato, ker me spravijo v jok, – je to le poezija.

In vam priznam, da jočem kot dež vsakič, ko gledam prizor v filmu Notting Hill, kjer Julia Roberts, velika filmska zvezda, igra veliko filmsko zvezdo, ki se zaljubi v preprostega knjižničarja, ki ga igra Hugh Grant, še ena velika filmska zvezda, in reče, da stoji pred njim le kot dekle, ki si želi, da bi jo fant imel rad. Da bi jo ljubil.

Jočem. Kot dež. Vsakič. Čisto vsakič. Zaradi lepih besed.

In se mi zdi, da se temu filmu godi huda krivica, ker so ga označili za romantično komedijo, ko pa vendarle govori o ljubezni. O ljubezni, ki vse z vsem potrpi in vse prenese, se ne napihuje in ni brezobzirna in ne mine! Ljubezen ni komedija. Ljubezen je drama!

Vendar se godi še večja krivica Pavlu in njegovim hvalnici ljubezni oziroma ljubezni sami, če iz nje naredimo »romantično komedijo« in jo omejimo le na »skupno gospodinjstvo«.

Ko Pavel spregovori o ljubezni, nima v mislih zaljubljenec, ki hrepenijo po romantičnih odnosih, temveč njegova hvalnica govori o odnosu do bližnjega. Sle-

hernega bližnjega!

Ni več sort ljubezni! Ljubezen je ena sama! Le da pač ljubimo odnosu primerno: ljubimo Boga, ljubimo starše, ljubimo prijatelje, fanta, dekle, ljubimo zakonca, ljubimo svoje otroke, ljubimo svoje sovražnike ... Skratka: ljubimo bližnjega kakor samega sebe. Z eno samo ljubeznijo, ki je »močna kakor smrt in silna kot podzemlje« [prim. Vp 8,6], sicer ni ljubezen.

Ljubezen je potrpežljiva, ni pa nerazsodna!

Ljubezen je dobrotljiva, vendar ne razvaja!

Ljubezen ni nevoščljiva, a pozna in spoštuje meje in jih zlepa po nepotrebnem ne prestopi!

Ljubezen se ne ponaša! In to pomeni, da se ne postavlja. Da ne gleda zviška. Pa vendar ti ljubezen da krila. In ne uporabljati kril je neumnost. Je greh. In če letiš, hoče nočeš gledaš zviška. In vidiš bolje. In vidiš dlje. Imaš razgled. In pregled. Vidiš čez hrib. Čez plot. Čez reko. In čez morje. Lahko se dvigneš nad oblake. A potem vidiš že manj. Ali pa sploh ne vidiš. In bo pač držalo tudi, da je ljubezen lahko slepa. Vendar ljubezen nikdar – ne hote ne nehote, tudi slepa ne – ne zamenja ponosa s prevzetnostjo.

Ljubezen se ne napihuje. A ljubezen mora biti rodovitna! In rodovitnost pomeni nosečnost. In nosečnosti ni brez napihnjene trebuha. In upam, da je jasno, da gre tu za duhovno biologijo. Le tako bolečine v križu in otečeni gležnji dobijo smisel in pomen. Bolečina kot taka dobi smisel in pomen. Ker prava ljubezen boli. Ker trpi.

Ljubezen ni brezobzirna. In to pomeni, da ne razkazuje mišic. Pa vendar mora biti vedno močnejša. Tudi ljubezen potrebuje vajo. In trening. Kondicijo, pač! Na 110 metrov z ovirami ne zmagaš z daljincem v eni in s sendvičem v drugi roki. Čprav ... ljubezen ni sprint! Je bolj tek na dolge proge. Maraton. In hitra hoja. Pa skok s palico. In v daljavo. Včasih tudi suvanje krogle!

Ljubezen ne išče svojega. Pa vendar mora rasti in se večati. Ljubezen mora biti vidna. Ljubezni se ne da skriti. Ljubezni se ne sme skriti. Mesto na gori, na primer,

se ne da skriti. In luči tudi ne postavljamo pod mernik. Jezus svoje ljubezni tudi ni skrival. Pokazal jo je. V besedi in dejanju. Na križu. In je iz tega popolnoma jasno – pa čeprav je na veliki petek postalo temno po vsej zemlji –, da prava ljubezen trpi. In se daruje. Do konca!

Ljubezen se ne da razdražiti, lahko pa jo užalostim.

Ljubezen ne misli hudega, kar še zdaleč ne pomeni, da ne misli.

Ljubezen vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prenese. Kar pomeni, da je ljubezen naivna! V lepem pomenu besede.

In ko vam v življenju ostanejo le še vera, upanje in ljubezen, se zavedajte, da je največja ljubezen. Kajti: ljubezen nikoli ne mine!

Mati ljubezniva – prosi za nas!

Ob spominu na Florjanovo slovesnost.

Po zaslugi aktivnih sodelavcev v župniji, predvsem naše Župnijske Karitas in pomoči pri organizaciji etno odbora Možnar, je tudi v letošnjih bolj spremenjenih razmerah bilo moč izpeljati minulo slovesnost. Da bo pomladni dež tudi naš gost, smo se zavedali že v dopoldanskih urah na dan slovesnosti. Kljub temu so se mnoga domača društva in društva iz nekdanjih meja starodavne laške župnije odzvala po svojih predstavnikih. Po številu usmeritev društev so bili najbolj zastopani iz gasilskih društev, nekatera smo pa seveda pogrešali. Sicer je pa poudarek samoumeven, saj je ravno sveti Florjan njihov razpoznavni zavetnik. Procesijo s kipom sv. Florjana zunaj cerkve smo zaradi vremena sicer opustili, nismo se pa odpovedali slovsnemu vstopu v sprevodu v cerkev. V duhu sem videl na večih mestih opisano to procesijo v časih pred letom 1940, ko se je ta procesija začenjala na desnem bregu Savinje in jo je vseskozi spremljala godba na pihala. Ampak ta je zaigrala tudi letos, čprav šele po slovesnosti ob prijetnem druženju v atriju